

## ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИНАРКОТИЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Курсант 202 навчальної групи **Ткачук О.В.**

Науковий керівник: доцент кафедри адміністративного права і процесу, кандидат юридичних наук **Волох О.К.**

Антинаркотична політика держави є системою стратегічних пріоритетів і заходів впливу, спрямованих на захист інтересів людини, суспільства й держави від загрози наркотизації населення та поширення наркозлочинності. Ця політика відображена в законах і програмних документах, утілена в діяльності суб'єктів її реалізації. Різні аспекти формування та реалізації засадничих положень антинаркотичної політики держави досліджували такі науковці: Ю. В. Баулін, В.І. Борисов, С.А. Бандурка, А.А. Бова, В.В. Васи-левич, О.М. Вієвський, О.М. Джужа, В.І. Женунтій, А.П. Закалюк, О.Г. Кулик, О.М. Литвинов, А.А. Музика, С.В. Нікітенко, К.Ю. Писаренко, Е.В. Расюк, Л.В. Раєцька, І.П. Рущенко, М.П. Селіванов, Я.В. Ступник, В.А. Тимошенко, П.Л. Фріс, М.С. Хруппа та ін. Зазначені вчені зробили вагомий внесок у розроблення порушеної проблеми. Завдання цієї статті – переосмислення здобутків і прорахунків антинаркотичної політики держави за період розбудови незалежної України, створення цілісного бачення розвитку її доктрини, стратегії, системи заходів впливу в умовах динамічних змін наркоситуації та виникнення новітніх внутрішніх і зовнішніх наркозагроз.

Зупинити інтенсивну наркотизацію суспільства запропоновано шляхом зменшення незаконного попиту на психоактивні речовини. Цей стратегічний напрям передбачає широкий комплекс заходів загальносоціального порядку, спрямованих, з одного боку, на створення умов і забезпечення гарантій повноцінної соціалізації низькостатусної молоді, а з іншого – спрямованих на послаблення впливу кризових явищ і процесів у молодіжному середовищі, що призводять до

наркоспоживання та наркозалежності. На індивідуальному рівні передбачено розгортання системи медико-психологічної профілактики серед молоді, що становить групу ризику адиктивної поведінки, з метою утримання від уживання психоактивних речовин і недопущення розвитку хворобливого узалежнення від них.

Для обмеження контингенту осіб, хворих на наркоманію, стратегія проголошує новий підхід, що ґрунтується на пріоритеті лікування над кримінальним переслідуванням. Лікування наркохворих – досить непроста справа, оскільки наркозалежні потребують здебільшого кваліфікованої наркологічної, венерологічної, психіатричної, психологічної допомоги, проходження курсу післялікувальної реабілітації, соціального супроводу задля уникнення рецидиву. Нині перелічені послуги надають різнопрофільні та різнопідпорядковані заклади Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства освіти і науки, України, Державної пенітенціарної служби України, неурядові організації, волонтерські рухи тощо.

Ураховуючи прогресивний міжнародний досвід, доцільно запровадити модель єдиного лікувального закладу, у якому наркохворі отримували б комплекс необхідних послуг, пов'язаних з наданням наркологічної, психіатричної, психологічної, соціально-реабілітаційної допомоги. Саме на засадах інтегрованого підходу до лікування та реабілітації наркохворих держава виявить справжню турботу про своїх громадян, сприятиме поверненню їх до повноцінного життя та зменшить соціальну шкоду від поширення наркоманії в суспільстві.

Політика протидії наркозлочинності ґрунтується на стратегії зменшення незаконної пропозиції психоактивних речовин на внутрішньому ринку України. Ініційовані заходи запобіжного впливу мають двовекторну спрямованість: з одного боку, це вдосконалення системи та механізму контролю за легальним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин,

з метою недопущення їх витоку на кримінальний наркоринок, а з другого – превентивна діяльність, спрямована проти їх контрабандного ввезення, незаконного виробництва, транспортування та поширення територією України. На наш погляд, назріла потреба в розробленні, організації та запровадженні технології протидії наркобізнесу, що включала б цілеспрямований превентивний вплив на весь технологічний цикл незаконного виробництва, транспортування, зберігання, розподілу й розповсюдження наркотиків на території держави. Останнє неможливе без упровадження системи заходів, спрямованих на викриття та знищення розгалуженої злочинної організації, створеної за зразком наркомафії, що заправляє наркобізнесом і поки що є недосяжною для правоохоронної системи.

Доходимо висновку, що позитивні зрушення в подоланні наркоманії та наркозлочинності можливі лише в разі консолідації зусиль влади й суспільства довкола неухильної реалізації положень цієї політики в повсякденному житті.

## **ДОТРИМАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ**

Курсант 403 навчальної групи **Ткачук О.І.**

Науковий керівник: доцент кафедри ОРД, кандидат юридичних наук **Демидюк Т.С.**

Пріоритетом для будь-якої держави має бути дотримання прав і свобод людини. У 1991 році Україна, ставши незалежною державою, зробила перший крок на шляху до ствердження демократичності, верховенства права. Так, у Конституції України ( далі – КУ) окремих розділ присвячено правам і свободам людини і громадянина. Стаття 21 КУ